

Latgalos svetingumas: vien pamatyti nepakaks – teks ragauti ir mėgautis

Mes traukiame pasižmonėti pas brolius latvius, jie – pas mus. Tai geriausias būdas ryšiams, kuriuos nutraukė koronavirusas, atkurti. Savaitgalio kelionės tam ypač tinkamos. Juk atstumai iki vienos iš keturių latvių žemių – lankytinų Latgalos vietų – nėra dideli.

Audrė SRĖBALIENĖ
LR spec. korespondentė, Latvija

Didžiausia turizmo trauka – Daugpilio tvirtovė ir joje veikiančios ekspozicijos.

Indroje „Laimės muziejų“ sukūrė menininkai ir vietos bendruomenė.

A.Srėbaliėnės nuotr.

Nuo Vilniaus iki Daugpilio – apie 175 kilometrus, nuo Zarasų iki jo – vos 30, nuo Klaipėdos – apie 340 kilometrų. Bet automobiliu juk nebūtina važiuoti atkakliai laikantis maršruto. Verta stabelėti ten, kur į lankytinas vietas nuveda nuorodos.

Trys dienos Latgalos žemėje – pakankamas laikas joje gyvenančių žmonių svetingumui pajusti ir apžiūrėti tai, ką jie siūlo pamatyti. Tai mėlynųjų ežerų kraštas – tarp Agluonos, Kraslavos ir Ezerniekų jų yra susitelkę daugiausia Latvijoje. Kur ežerai, ten ir dvarai, ir kūnų bei sielų atgaivinančios paslaugos.

Pasiėkti Daugpilį penktadienio vakarą – ypač geras sumanymas. Nakvynę galima rinktis miesto centre, kur tiksliai – priklausau nuo finansinių galimybių bei požiūrio. Vieniems labiau patiks viešbučio „Latgola“ aukštųjų, kitiems – už kelių žingsnių esantis nedidelis, jaukus viešbutis „Homelike“. Pailsėjęs, rytą, miestas atrodo kitaip, nei spaudžiant kelionės nuovargiui.

Latgaliečiai perprato, ką pirmiausia pasiūlyti turistams.

Įranga už 26 tūkst. eurų, bet ji dunkso prieš ketverius metus atidarytame „Šmakovkos“ – samanės muziejuje nenaudojama. „Nupirkome gana pigiai“, – nusijuokė gidas Viktoras. Tačiau kulinarinio paveldo – „šmakovkos“ gamybos specifika tėra masalas. Ant jo užkibę lankytojai gauna progą susipažinti su Latgalos krašto istorija, žemdirbystės raida. „Šmakovkai“ – kulinarinio paveldo samanei gaminti Latvijos valdžios institucijos yra išdavusios vos šešias licencijas.

Vis dėlto didžiausia turizmo trauka – Daugpilio tvirtovė ir jos pastatuose veikiančios ekspozicijos. Pasak šiame mieste gyvenančios Ilonos Maksimčikos, vienintelė išlikusi bastiono tvirtovė yra ypač įdomus istorinis objektas. Į ją turistai viliojami kuriant vis naujas ekspozicijas.

„Daugpilio tvirtovėje jau buvau,

tai ko dar ten bevykti?“ – tokiems niurzgliams latgaliai turi ką atsakyti. Viena, tai Marko Rothko meno centre nuolat atnaujinamos ekspozicijos. Lietuvių kūrėjai jame yra dažni svečiai.

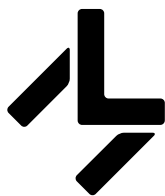
Antra, šiemet yra dvi naujos ekspozicijos, iš kurių vieni lankytojai kikena į sauja, kiti neslepia pasišlykštėjimo. Mat po buvusių vaistų sandėlių skliautais sumani vietos medikų bendruomenė surinko tai, ką rado ligoninių sandėliuose: medicinos įrangą, operacinių techniką, net basonus ir pizamas. O atskiroje salėje suguldė kontracepcijos istoriją, pradedant gyvsidabrio nuodais, vyriškosios nekaltybės užraktais, baigiant knygomis apie meilę.

Šiemet atidaryta dailininkų darbų galerija „Baltais zirgs“ bei vintažinė XIX a. drabužių ir baldų ekspozicija.

Kadangi dažniausiai lietuviai keliauja arba poromis, arba šeimomis, Latgalos gyventojai turi ką parodyti ir mažiesiems. Išskirtinis mažasis zoologijos sodas – „Raptors Park“ buvo atidarytas šiemet, pasibaigus karantinui.

Tai iš emigracijos grįžusio veterinarijos gydytojo, verslininko sukurta plėšriųjų paukščių bei gyvūnų ekspozicija, kurią jis įkurdino Demenės seniūnijoje, netoli Daugpilio.

Patraukus gilyn į Latvijos Latgalą, prie Rėzeknės, verta apsilankyti dar viename šeimos sukurto zoologijos sode „Rozi-te“. Jame gyvūnų įvairovė taip pat didelė, o pakeliui yra patrauklių turistams vietų. R

MAGNETIC
LATVIA

latvia.travel

EUROPEAN UNION
European Regional
Development Fund

Daugpilio tvirtovės teritorijoje atidaryta dailininkų darbų galerija „Baltais zirgs“.

Ką verta aplankyti Latgaloje

Agluonos bazilika ir ties ja 2015-aisiais atidengtas skulptoriaus Vidmanto Gylikio sukurtas paminklas karaliui Mindaugui ir latgalių kilmės karalienei Mortai, žymintis Lietuvos karaliaus mirties 1253-aisiais vietą.

Agluona yra išskirtinė vieta, į kurią traukia piligrimai iš Lietuvos, Lenkijos, kitų katalikiškų kraštų. Bazilika garsėja XVII a. sukurtu šventu Agluonos Stebukladarės Dievo Motinos paveikslu. Tai vieta, kurioje 1993 metais lankėsi popiežius Jonas Paulius II. Iki Antrojo pasaulinio karo šioje vietoje stovėjo dominikonų XVII a. statyta medinė bažnytelė. Per karą ji buvo sudeginta, o atstatant iškilo aukšta vėlyvojo baroko stiliaus bažnyčia.

Lūznavos dvaras ir parkas. Tai jugendo stiliaus dvaro rūmai, pastatyti XX a. pradžioje. Kiekvienas iš trijų dvaro korpusų yra skirtingo stiliaus. Dar neseniai juose veikė vidurinė mokykla, o dabar rūmuose eksponuojami Latvijos dailininkų darbai, vyksta koncertai. Įrengta ir kambarių poilsui. Greta rūmų atnaujintas ūkinis pastatas. Jis pritaikytas renginiams, vestuvėms.

Rėzeknės kultūros, konferencijų ir kino centras „Gors“. Vos tik buvo sušvelnintas karantinas, „Gors“ atidarė parodų zoną, pakvietė svečius į atnaujintą kavinę „Zids“ ir pradėjo rengti mažuosius koncertus bei spektaklius.

„Septynerius metus jaukinomės žiūrovus, dabar, po karantino, norime juos susigrąžinti. Pakeitėme mažąją salę taip, kad išlaikytume saugų atstumą tarp žiūrovų. Renginiams jau pritaikyta ir didžioji salė“, – sakė centro vadovė Diana Zirinina.

Laimės muziejus Indroje. Tai vieta, iš kurios svečiai išeina laimingi – ekspoziciją sumanė vietos bendruomenė norėdama prisikviesti turistų. Ir jiems pavyko – per porą metų muziejus ėmė garsėti ne tik Latgaloje, bet ir visoje Latvijoje, ir už jos ribų. Jame yra tai, kas labiausiai džiugina vyrus bei moteris. Ten pat galima pasimatuoti praėjusio šimtmečio suknelių, pasigaminti kvėpalų, prikalti į lentą pykčio vinių, susikurti vaistažolių mišinį. O išėjus iš muziejaus – pažingsniuoti basakojų taku.

Kur galima apstototi

Originalią poilsiavietę Agluonoje, ant Ciryšo ežero kranto, šiemet atidarė kaimo turizmo sodybos „Malvine“ savininkė Skaidrė. Tai dvi didžiulės baltos, moderniai įrengtos palapinės. Jose – trys nakvynės vietos, šaldytuvas, virtuvės įranga, o viso to nuomos kaina parai siekia 60 eurų.

„Žmonėms patinka ežeringas Agluonos kraštas, o konkurencija tarp paslaugų teikėjų – didelė. Mes gi sukūrėme projektą ir savo žemėje prie ežero šiemet pastatėme išskirtines palapines. Daugiau tokių Latvijoje dar nėra“, – sakė Skaidrė.

Nakvynė ir poilsis miške prie Dauguvos, netoli Kraslavos miestelio, – „Upes dizvieta“. Tai prieš septynerius metus iš Vokietijos atvykusio Sebastiano Boldto valdos. Miške jis įsigijo 11 hektarų sklypą, savo rankomis įrengė poilsiavietę, kambarius nakvynėi. Svečiams priaugina įvairių daržovių, spaudžia ožkų pieno sūrius.

„Silene Resort & SPA“ – tai miškų apsupta vieta Silenėje, skirta ir ramiam poilsiui pavienėse vilose, ir vandens procedūroms, ir gardiems valgiams. Joje šeimininkaujanti Ruta turi tik jai priklausančias valdas – „šmakovkos“ (samanės) laboratoriją. Tai viena iš šešių vietų Latvijoje, turinčių licenciją gaminti šį stiprųjį gėrimą.

„Lielbornes muiža“ – tai Noros Pošos ir Martinio Stankevičo rūpesčiu restauruotas dvaras, siūlantis ir nakvynės, ir pramogų, ir kūrybinių stovyklų vietas.

Kur verta pavalgyti

Daugpilio centre, viršutiniame viešbučio „Latgola“ aukšte, įkurtas restoranas „Plaza“. Daugpilio tvirtovės teritorijoje, prie Marko Rothko meno centro, veikia restoranas „Arsenals“.

Ūkis „Bagatibas“. Jo šeimininkė Olga Birkė turi kulinarinio paveldo sertifikatą – slėgia įvairių rūšių karvių pieno sūrius. Iš anksto užsisakius iš to, ką užaugina ūkyje, pagamina gardžius pietus.

